

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 102 din 17.02.2009

Dosar nr: 460/2008

Petiția nr: 8454/13.06.2008

Petent: Corpul Național al Polițiștilor – Consiliul Teritorial Galați

Obiect: Diferențele salariale existente între polițiștii angajați înainte de 01.01.2004 (data intrării în vigoare a O.G. nr. 38/2003) și polițiștii nou-angajați sau reintegrați după această dată.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. Corpul Național al Polițiștilor, cu sediul în loc. Galați, b-dul Brăilei, nr. 200, județ Galați

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Inspectoratul de Poliție Galați, cu sediul în loc. Galați, Str. Brăilei nr. 200, județ Galați

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. **8454/13.06.2008**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, partea reclamată a fost invitată, prin adresa cu nr. 11258/28.08.2008 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. Petentul a luat la cunoștință termenul audierilor în cadrul ședinței de audieri din data de 28.08.2008. La audierile din data de 11.09.2008, s-a prezentat doar petentul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

Prin memoriul înregistrat cu nr. 11500/03.09.2008, petenții sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la existența unei situații discriminatorii de ordin salarial între polițiștii angajați înainte de 01.01.2004 (data intrării în vigoare a O.G. nr. 38/2003) și polițiștii nou-angajați sau reintegrați după această dată. Petenții, angajați la I.P.J. Galați, având statut de funcționari publici, susțin că, în conformitate cu dispozițiile art. 9, alin. 2 din O.G. nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, persoanele nou-încadrate sau reintegrate în rândul polițiștilor, precum și rezerviștii concentrați, beneficiază de gradații, în raport cu vechimea în muncă legal stabilită, vechime care, în accepțiunea art. 3 alin. 3 din

Legea nr. 46/1996 privind pregătirea populației pentru apărare, include perioada lucrată înainte de satisfacerea stagiului militar, perioada lucrată ulterior stagiului militar și perioada școlii militare. Petenții susțin că există o formă de discriminare între situația lor, care au lucrat în producție anterior și ulterior stagiului militar, urmând ulterior o școală militară, și situația polițiștilor nou-încadrați sau reintegrați, cărora, la calculul gradațiilor li se adună atât perioada cât au lucrat în alte domenii, cât și perioada stagiului militar și perioada școlii militare. De asemenea, petenții susțin că discriminarea constă în faptul că, deși cele două categorii la care s-a făcut referire mai sus au aceeași calitate, același statut și aceleași drepturi și obligații, în cazul petenților se ia în calcul doar perioada cât au servit ca polițiști iar în cazul polițiștilor nou-încadrați sau reintegrați, la calcularea gradațiilor, li se iau în calcul atât vechimea în producție cât și stagiul militar și școala militară. Totodată, aceștia menționează că izvorul acestei situații discriminatorii îl constituie prevederile O.G. nr. 38/2003.

Punctul de vedere formulat de către M.I.R.A.

Prin adresa cu nr. **13225/15.10.2008**, **M.I.R.A.** a susținut că prevederile legale considerate discriminatorii de către petenți, respectiv art. 9 din O.G. nr. 38/2003 reglementează două situații juridice diferite pentru care sunt prevăzute tratamente juridice diferite, astfel că nu se poate reține existența vreunui criteriu de discriminare potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată. Totodată, M.I.R.A. apreciază că petenții nu au fost discriminați în sensul O.G. 137/2000, nefăcându-se nicio deosebire între aceștia și celelalte categorii profesionale aflate în situații identice.

Totodată, M.I.R.A. a susținut că termenul de 1 an de la data savârșirii faptei, în care petiționarul avea dreptul legal de a se adresa C.N.C.D.-ului, conform O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată, a fost depășit.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenții sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la diferențele salariale existente între polițiștii angajați înainte de 01.01.2004 (data intrării în vigoare a O.G. nr. 38/2003) și polițiștii nou-angajați sau reintegrați după această dată, diferențe create prin prevederile O.G. nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, persoanele nou-încadrate sau reintegrate în rândul polițiștilor.

În drept, având în vedere prevederile legale, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege.

De asemenea, acest aspect este întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori

nereglementarea de legiutor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrulul legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiutorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră în competența materială a C.N.C.D.-ului conform prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA ANA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

